

sentantskab bevirker, at den offentlige repræsentant vil kunne lade andre hensyn end de rent forretningsmæssige indgå i bestyrelsesarbejdet.

Det vil derfor efter min opfattelse være vanskeligt at udarbejde en egentlig arbejdsbeskrivelse for de offentlige repræsentanter – der jo heller ikke vil adskille sig fra de øvrige bestyrelsesmedlemmers situation, således som reglerne er i dag. Jeg erindrer om, at de offentlige repræsentanter virker under samme ansvar som de øvrige bestyrelsesmedlemmer.

Spørgsmål 4:

»Vil ministeren være indstillet på at udvide området for offentligt udpegede repræsentanter med forsikringselskaber og pensionskasser, og hvis ikke hvad er så argumentationen herimod?«

Svar:

Idet jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål 2, må en udvidelse af ordningen med offentlige repræsentanter afhænge af vore drøftelser herom.

Jeg mener imidlertid, at der i givet fald kun kan blive tale om offentlig repræsentation i de selskaber, der opbevarer betroede midler, dvs. livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser.

Spørgsmål 5:

»Vil ministeren tilstille udvalget en tilkendegivelse om

- at regeringen vil udarbejde en ny instruks for de ministerudpegede medlemmers virke i banker, sparekasser og realkreditinstitutter,
- at der efter denne instruks vil blive lagt afgørende vægt på disse bestyrelsesmedlemmers pligt til uafhængig vurdering samt varetagelse af indskyder- og forbrugerinteresser,
- at de ministerudpegede bestyrelsesmedlemmer i henhold til denne instruks vil blive pålagt yderligere indberetningspligt til Finanstilsynet, såfremt disse bestyrelsesmedlemmer bliver opmærksomme på ulovlige forhold, der eksisterer eller måtte have eksisteret i de virksomheder eller institutioner, hvis bestyrelse de er medlem af,
- at de ministerudpegede bestyrelsesmedlem-

mer en gang årligt vil blive indkaldt til et fællesmøde.«

Svar:

Formålet med offentlige repræsentanter i pengeinstitutter og realkreditinstitutter er, at disse skal medvirke til, at samfundsmæssige interesser og synspunkter, herunder erhvervspolitiske målsætninger og Nationalbankens fastlagte pengepolitik, kan indgå i bestyrelsens drøftelser og i dens beslutningsgrundlag.

Da dette for nogle bestyrelsesmedlemmer måske kan virke som en temmelig upræcis definition, er jeg indstillet på, at der med jævne mellemrum på et seminar bør gives de offentlige repræsentanter mulighed for at få en frugtbar og nyttig erfaringsudveksling omkring arbejdet i bestyrelserne. Et sådant seminar vil naturligvis også kunne behandle den lovgivning, hvorunder de offentlige repræsentanter er udnævnt og virker.

Da de offentlige repræsentanter efter tilsynslovgivningen principielt er ligestillet med de andre bestyrelsesmedlemmer, findes der ikke i dag en instruks for de offentlige repræsentanter.

Jeg finder, at der er en række tungtvejende begrundelser for, at de offentlige repræsentanter heller ikke i fremtiden bør være underlagt en særlig instruks.

De offentlige repræsentanter er som nævnt allerede i dag pålagt samme ansvar som andre bestyrelsesmedlemmer, og der er for tiden en række retssager, hvis afgørelser nærmere vil belyse grænserne for bestyrelsesansvaret.

Der kan endvidere ikke være tvivl om, at de offentligt udpegede repræsentanter har pligt til at være uafhængige, og at de skal varetage pengeinstituttets interesser, herunder naturligvis forbrugernes og aktionærernes interesser, hvilke som oftest vil være sammenfaldende. Hvis der skulle være tvivl om dette spørgsmål, vil det være et naturligt emne at behandle på ovennævnte seminar.

Bank- og sparekasseloven har herudover allerede i dag lovbestemmelser, som forpligter selskaberne til at underrette Finanstilsynet om meget store udlån samt om forhold, der er af afgørende betydning for pengeinstituttets fortsatte virksomhed.

Det må understreges, at ethvert bestyrelsesmedlem, herunder også den offentlige repræ-